

[Lone Dybkjær]

Hvem er det egentlig, denne frivillighed er til gavn for? Det er som om, at når tingene er frivillige, så er det automatisk til gavn for de rigtige. Det er noget pladder. Jeg synes, det er meget vigtigt, når man bruger alle disse ord om frihed og frivillighed, alle disse gode liberalistiske ord, som mange af os kan tilslutte sig, så bør man lige spørge sig selv: hvem er det egentlig, der har gavn og glæde af den frivillighed, og hvem går det ud over? Det går naturligvis, hvis der er frivillighed på dette område, primært ud over forbrugerne, men hvad der måske kunne være nok så vigtigt og også burde indgå i den borgerlige tankegang, er, at det også går ud over dem, der vil noget på dette felt, for det koster naturligvis noget i den første fase at oplyse. Og derfor er det ikke altid sikkert, at man beskytter de rigtige ved dette frivillighedsbegreb.

Det andet er det, som man diskuterer med hensyn til at skade de små handlende. Jeg tror såmænd, at de fleste af os er enige i, at det skal vi ikke gøre. Spørgsmålet er så, om vi primært vil skade de små handlende ved dette. Det er klart, at hvis det indføres utrolig firkantet og restriktivt, kan man godt skade de små handlende, men jeg synes ikke, man kan afvise, at det også på nuværende tidspunkt kan komme til at skade de små handlende, hvis folk ikke aner, hvad det er, de får, når de handler i deres butikker. Vi er alle sammen enige om, at man skal have en stor oplysningskampagne, men det vil føre til, at man næsten ikke tør gå ind i en almindelig, banal slagterbutik, fordi der ikke er deklARATION på noget som helst af dens varer. I virkeligheden handler man i meget høj grad i tillid til en person, når man går ind i de små butikker.

Derfor synes jeg, det er forkert bare at sige, at det her vil skade de små handlende. Vi kan meget vel komme ud for, at hvis ikke vi foretager os noget mere konstruktivt, så skader vi de små handlende, hvis folk bliver mere bevidste om, hvad det er, der foregår på dette felt.

Derfor synes jeg, at det relevante spørgsmål at stille er, hvordan vi kan hjælpe de små handlende, sådan at de bliver i stand til at leve op til det, man automatisk har, når man er en stor supermarkeds kæde. Det er det spørgsmål, vi skal diskutere under udvalgsarbejdet, nemlig hvad vi kan gøre på dette felt, sådan at vi ikke laver noget, der på

længere sigt fører til, at man skader de små handlende. Det mener jeg vi gør, hvis ikke vi drager dem ind i det her, og hvis ikke vi også stiller krav om næringsdeklarationer til dem.

Jeg vil i øvrigt gerne – det er specielt til ministeren – henvise til den forhandling om redegørelsen, der var, sådan nærmest for, at det ikke kommer bag på ministeren, hvad jeg har sagt om det her forslag. Der sagde nemlig den radikale ordfører, hr. Michaelsen, på hr. Dræbys vegne, at det, vi virkelig kunne være utilfredse med, var konklusionen, at folketinget ikke skal foretage sig noget. Det næste, vi sagde, var, at vi nu havde et godt materiale at gå videre med, og at der derfor kunne være grund til at spørge ministeren, om han på baggrund af den hidtidige debat, når der nu var konstateret et flertal for en lovgivning, ville tage dette til efterretning og give tilsagn om at udarbejde et lovforslag, der kunne vedtages i denne samling. Det være sagt som optakt til udvalgsarbejdet, at dette fortsat er relevante ting for det radikale venstre.

Om de konkrete punkter vil jeg sige, at jeg synes, at vi skal arbejde med spørgsmålet om basislevnedsmidler. Jeg synes, det er lidt svært at konstatere, om vi kan afgrænse det på den facon, men der foreligger jo nogle forslag som udgangspunkt, som går ud fra nogle undersøgelser, og det kan vi vel nok definere.

Så er der spørgsmålet om farvestoffer og aromastoffer. Der mener jeg ikke, det er tilstrækkeligt, at vi bare afviser spørgsmålet om aromastoffer. Himmelen skal vide, at det er kompliceret, men vi må prøve at se, om ikke vi trods alt kan komme nogle skridt videre ad denne vej. Den har været forsøgt nogen tid, og det er klart, at industriens holdning bare vil være nej, fordi det er kompliceret, det er forretningshemmeligheder, og hvad ved jeg. Jeg mener ikke, at vi bare kan stikke det i lommen og sige, at så gør vi ikke noget ved spørgsmålet om aromastoffer. Det er klart, at det ikke kan håndteres på samme facon som farvestofferne.

Forslaget om forbeholdte produkter er vi helt enige i.

Det sidste, næringsdeklarationer på færdigpakkede levnedsmidler, er vi også enige i, idet jeg vil henvise til, hvad jeg allerede har